



COMISIA EUROPEANĂ

DIRECȚIA GENERALĂ PIAȚĂ INTERNĂ, INDUSTRIE, ANTREPRENORAT ȘI IMM-URI
DIRECȚIA GENERALĂ SĂNĂTATE ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ
DIRECȚIA GENERALĂ MOBILITATE ȘI TRANSPORTURI
DIRECȚIA GENERALĂ JUSTIȚIE ȘI CONSUMATORI
DIRECȚIA GENERALĂ MEDIU
DIRECȚIA GENERALĂ ENERGIE

Bruxelles, 13 martie 2020
REV2 — înlocuiește avizul (REV1)
din 22 ianuarie 2018 și documentul
cu întrebări și răspunsuri publicat la
1 februarie 2019

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL PRODUSELOR INDUSTRIALE¹

Cuprins

INTRODUCERE.....	2
A. SITUAȚIA JURIDICĂ DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE	3
1. IDENTIFICAREA OPERATORILOR ECONOMICI	3
2. PROCEDURI DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII ȘI ORGANISME NOTIFICATE	5
3. ACREDITARE	6
B. DISPOZIȚII RELEVANTE PRIVIND SEPARAREA ALE ACORDULUI DE RETRAGERE	7
1. PRODUSE INDUSTRIALE INTRODUSE PE PIAȚA UE SAU A REGATULUI UNIT ÎNAINTE DE ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE.....	7
2. TRANSFERUL DE INFORMAȚII DE LA UN ORGANISM DIN REGATUL UNIT CĂTRE UN ORGANISM NOTIFICAT DIN UE ȘI VICEVERSA	10
C. NORMELE APLICABILE ÎN IRLANDA DE NORD DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE	10
ANEXĂ: LISTA ORIENTATIVĂ A LEGISLAȚIEI UNIUNII PRIVIND PRODUSELE.....	13

¹ Pentru lista detaliată a legislației Uniunii privind produsele, a se vedea anexa.

INTRODUCERE

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță². Acordul de retragere³ prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020⁴. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia⁵.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat, care să prevadă în special o zonă de liber schimb. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care, în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă, la uniunea vamală a UE⁶, precum și la domeniul TVA și al accizelor.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintește situația juridică aplicabilă după încheierea perioadei de tranziție (Partea A de mai jos). Prin prezentul aviz se explică, de asemenea, anumite dispoziții relevante privind separarea ale Acordului de retragere (Partea B de mai jos), precum și normele aplicabile pe teritoriul Irlandei de Nord după încheierea perioadei de tranziție (Partea C de mai jos).

Recomandări pentru părțile interesate:

Pentru a răspunde consecințelor stabilite în prezentul aviz, producătorii sunt sfătuiți în special:

- să asigure certificarea de către un organism notificat al UE în cazul în care o astfel de certificare este necesară în temeiul legislației UE privind produsele;
- să asigure respectarea cerințelor de stabilire aplicabile „persoanelor responsabile” în ceea ce privește conformitatea cu reglementările și reprezentanții autorizați și
- adaptarea etichetării produselor, dacă este necesar.

² O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

³ Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

⁴ Perioada de tranziție poate fi prelungită, înainte de 1 iulie 2020 și o singură dată, cu până la unul sau doi ani [articolul 132 alineatul (1) din Acordul de retragere]. Până în prezent, guvernul Regatului Unit a exclus o astfel de prelungire.

⁵ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevantă în contextul prezentului aviz.

⁶ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. De asemenea, un acord de liber schimb nu elimină formalitățile și controalele vamale, precum cele privind originea mărfurilor și a materialelor care intră în componența acestora, și nici interdicțiile și restricțiile referitoare la importuri și exporturi.

Nota bene:

Prezentul aviz nu se referă la normele UE în domeniul produselor agroalimentare, al produselor medicinale, al autovehiculelor, al siguranței aviației și al majorității substanțelor chimice. Aceste domenii sunt tratate în avize separate.

O listă orientativă a legislației Uniunii privind produsele cărora li se aplică prezentul aviz poate fi găsită în anexă⁷.

Prezentul aviz ar trebui citit în coroborare cu orice alt aviz complementar mai specific cu privire la consecințele juridice ale retragerii Regatului Unit care ar putea fi publicat în legătură cu oricare dintre actele Uniunii enumerate în anexă.

A. SITUAȚIA JURIDICĂ DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

După încheierea perioadei de tranziție, normele UE în domeniul produselor nealimentare și neagricole, indiferent dacă aceste produse sunt destinate utilizării de către consumatori sau profesioniști (denumite în continuare „legislația Uniunii privind produsele”) nu se mai aplică Regatului Unit⁸. Acest lucru are, în special, următoarele consecințe:

1. IDENTIFICAREA OPERATORILOR ECONOMICI

În conformitate cu legislația Uniunii privind produsele, **importatorul** este operatorul economic⁹ stabilit în Uniune care introduce pe piața Uniunii un produs dintr-o țară terță¹⁰. După încheierea perioadei de tranziție, un producător sau un

⁷ Mai multe elemente comune sunt prezente în diferite acte legislative ale UE privind produsele, indiferent de tehnica de armonizare adoptată de legiuitor (de exemplu noțiunea de introducere pe piață și punere la dispoziție a unui produs, precum și definițiile operatorilor economici). Pe lângă astfel de elemente comune, legislația Uniunii bazată pe așa-numita „nouă abordare” include aceeași abordare în domeniul armonizării tehnice, prin instituirea de cerințe comune („cerințe esențiale”, exprimate sub formă de cerințe de performanță sau obiective urmărite) cu privire la modul în care un produs trebuie să fie proiectat și fabricat astfel încât să respecte nivelul necesar în ceea ce privește sănătatea, siguranța sau protecția mediului, precum și procedura de evaluare a conformității, aleasă dintr-un set comun de module, care trebuie urmată pentru a se demonstra conformitatea cu cerințele respective. Pentru mai multe informații în acest sens, a se vedea Comunicarea Comisiei 2016/C 272/01 - „Ghidul albastru din 2016 referitor la punerea în aplicare a normelor UE privind produsele”, JO C 272, 26.7.2016, p. 1 (denumit, în continuare, „Ghidul albastru”).

⁸ În ceea ce privește aplicabilitatea legislației UE privind produsele ecologice în Irlanda de Nord, a se vedea partea C din prezentul aviz.

⁹ Legislația Uniunii privind produsele definește ca operatori economici producătorul, importatorul, distribuitorul și reprezentantul autorizat.

¹⁰ În cazul ascensoarelor, nu există nici importatori, nici distribuitori, deoarece ascensoarele sunt considerate produse finite numai după ce au fost instalate în clădiri sau construcții. În consecință, ascensoarele sunt introduse pe piață de instalator numai atunci când sunt furnizate pentru utilizare, după instalarea lor și după finalizarea procedurii aplicabile de evaluare a conformității, aplicarea marcatului CE și eliberarea declarației de conformitate. A se vedea articolul 2 alineatul (5) și considerentul 4 din Directiva 2014/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare și la componentele de siguranță pentru ascensoare, JO L 96, 29.3.2014, p. 251.

importator stabilit în Regatul Unit nu va mai fi considerat un operator economic stabilit în Uniune. În consecință, după încheierea perioadei de tranziție, un operator economic stabilit în UE care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, era considerat ca un distribuitor din UE de produse primite din Regatul Unit, va deveni, în sensul legislației Uniunii privind produsele, un importator de produse provenite dintr-o țară terță. Acest operator va trebui să respecte obligațiile mai stricte aplicabile unui importator, în special în ceea ce privește verificarea conformității produsului și, dacă este cazul, indicarea datelor sale de contact pe produs sau pe eticheta acestuia¹¹.

Pentru anumite categorii de produse, legislația Uniunii privind produsele prevede existența unor „**persoane responsabile**” cu sarcini specifice în ceea ce privește asigurarea conformității continue în materie de reglementare și interacțiunea cu autoritățile de supraveghere a pieței. Aceste „persoane responsabile” trebuie să fie stabilite în Uniune, de exemplu:

- persoana responsabilă pentru produsele cosmetice¹² și, începând cu 16 iulie 2021, produsele care fac obiectul legislației menționate la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 2019/1020¹³ sau
- reprezentanții autorizați, a căror numire de către producător este, în general, voluntară, cu excepția dispozitivelor medicale¹⁴ și a echipamentelor maritime¹⁵

Persoanele responsabile stabilite în Regatul Unit își vor pierde statutul în sensul legislației aplicabile a Uniunii privind produsele după încheierea perioadei de

¹¹ A se vedea capitolul 3 din Ghidul albastru.

¹² Articolele 4 și 5 din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

¹³ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1). Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 prevede că produsele care fac obiectul legislației menționate la articolul 4 alineatul (5) pot fi introduse pe piață numai dacă există o persoană stabilită în Uniune care este responsabilă de sarcinile de conformitate în materie de reglementare prevăzute la articolul 4 alineatul (3). Articolul 4 alineatul (2) prevede că persoana responsabilă poate fi oricare dintre următoarele: (a) producătorul; (b) importatorul; (c) un reprezentant autorizat; (d) un prestator de servicii de logistică. În conformitate cu articolul 4 alineatul (4), numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și datele de contact ale persoanei responsabile trebuie indicate pe produs sau pe ambalajul acestuia, pe colet sau pe un document de însoțire. Aceste dispoziții vor începe să se aplice de la 16 iulie 2021.

¹⁴ Articolul 14 din Directiva 93/42/CEE a Consiliului privind dispozitivele medicale (JO L 169, 12.7.1993, p.1), articolul 10a din Directiva 90/385/CEE a Consiliului privind dispozitivele medicale active implantabile (JO L 189, 20.7.1990, p. 17) [ambele directive urmând să fie înlocuite începând cu 26 mai 2020 de Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1), în care dispoziția corespondentă este articolul 11] și articolul 10 din Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro (JO L 331, 7.12.1998, p. 1) [care urmează să fie înlocuită începând cu 26 mai 2022 de Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului, în care dispoziția corespondentă este articolul 11 (JO L 117, 5.5.2017, p. 176)].

¹⁵ Articolul 13 din Directiva 2014/90/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind echipamentele maritime (JO L 257, 28.8.2014, p. 146).

tranziție, indiferent de momentul în care produsele au fost introduse pe piață. Prin urmare, producătorii trebuie să se asigure că, după încheierea perioadei de tranziție, persoanele responsabile desemnate sunt stabilite în UE.

În cazul în care există baze de date specifice sectorului (de exemplu, Portalul de înregistrare a produselor cosmetice, Banca europeană de date referitoare la dispozitivele medicale - Eudamed), informațiile privind persoanele responsabile sunt înregistrate în aceste baze de date și, prin urmare, orice modificare va putea fi urmărită în acestea.

Mărfurile introduse pe piața UE după încheierea perioadei de tranziție vor trebui să respecte în totalitate dispozițiile dreptului Uniunii aplicabile în momentul introducerii lor pe piață. Aceasta înseamnă, printre altele, că, atunci când se va solicita acest lucru, pentru aceste produse vor trebui indicate datele de contact ale unei „persoane responsabile” din UE.

2. PROCEDURI DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII ȘI ORGANISME NOTIFICATE¹⁶

În anumite sectoare, legislația Uniunii prevede intervenția în cadrul procedurii de evaluare a conformității a unui organism terț calificat, cunoscut sub numele de organism notificat. Organismele notificate trebuie să fie stabilite într-un stat membru și să fie desemnate de către autoritatea de notificare a unui stat membru să îndeplinească sarcinile de evaluare a conformității prevăzute în actul relevant din legislația Uniunii privind produsele.

Prin urmare, după încheierea perioadei de tranziție, organismele notificate ale Regatului Unit își vor pierde statutul de organisme notificate ale UE și vor fi eliminate din sistemul de informații al Comisiei cu privire la organismele notificate (baza de date NANDO¹⁷). După încheierea perioadei de tranziție, organismele Regatului Unit nu vor mai fi în măsură să efectueze, ca atare, sarcini de evaluare a conformității în temeiul legislației Uniunii privind produsele.

În cazul în care procedura aplicabilă de evaluare a conformității necesită sau prevede posibilitatea intervenției unui organism terț, pentru produsele introduse pe piață după încheierea perioadei de tranziție se va solicita un certificat emis de un organism recunoscut ca organism notificat al UE la momentul introducerii pe piață a respectivelor produse.

¹⁶ Consecințele juridice prevăzute în prezenta secțiune se aplică, de asemenea, *mutatis mutandis*, în ceea ce privește:

- (a) Evaluările tehnice europene emise de organismele de evaluare tehnică desemnate de autoritățile britanice în temeiul Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO L 88, 4.4.2011, p. 5);
- (b) certificate sau aprobări eliberate de un inspectorat al utilizatorilor sau de o organizație terță recunoscută, desemnată de autoritățile britanice în temeiul Directivei 2014/68/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor sub presiune (JO L 189, 27.6.2014, p. 164).

¹⁷ <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/>

Prin urmare, va fi necesar ca operatorii economici să solicite un nou certificat emis de un alt organism notificat al UE sau să obțină un transfer al dosarului și al certificatului corespunzător de la organismul notificat din Regatul Unit către un organism notificat al UE, care va prelua apoi responsabilitatea pentru certificatul respectiv. Această responsabilitate depinde de procedura specifică de evaluare a conformității necesară pentru produsul în cauză în temeiul legislației aplicabile privind produsele prevăzute în anexă. Transferul de certificate de la un organism notificat din Regatul Unit către un organism notificat al UE trebuie să aibă loc înainte de încheierea perioadei de tranziție, pe baza unui angajament contractual între producător, organismul notificat din Regatul Unit și organismul notificat al UE.

Atunci când un certificat a fost transferat, atât declarația de conformitate UE (întocmită de către producător), cât și certificatul organismului notificat trebuie să fie actualizate în mod corespunzător: aceste documente vor trebui să menționeze că certificatul se află în prezent în responsabilitatea unui organism notificat al UE și să indice atât coordonatele/numerele de identificare ale fostului organism notificat din Regatul Unit, cât și cele ale noului organism notificat al UE.

În cazul în care documentația produselor menționate mai sus este în ordine, nu este necesar să se modifice numărul organismului notificat pentru produsele deja introduse pe piața UE sau a Regatului Unit sau pentru produsele fabricate înainte să fi avut loc transferul certificatului și care nu au fost introduse încă pe piața UE sau a Regatului Unit. Cu toate acestea, produsele fabricate după transferul certificatului ar trebui să fie marcate cu noul număr al organismului notificat al UE și nu se va putea utiliza în continuare numărul organismului notificat din Regatul Unit¹⁸.

3. ACREDITARE

Accreditarea este o atestare eliberată de un organism național de acreditare, care dovedește faptul că un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele aplicabile pentru a efectua o activitate specifică de evaluare a conformității. Accreditarea este modalitatea preferată de a demonstra competența tehnică a organismelor notificate, cu excepția cazului în care legislația Uniunii privind produsele prevede altfel. Regulamentul nr. 765/2008¹⁹ stabilește cadrul juridic pentru organizarea și funcționarea sistemului european de acreditare.

După încheierea perioadei de tranziție, Serviciul de acreditare din Regatul Unit va înceta să mai fie un organism național de acreditare în sensul și în vederea aplicării Regulamentului nr. 765/2008. În consecință, certificatele sale de acreditare nu vor

¹⁸ De asemenea, vă rugăm să rețineți că, în domeniul ambarcațiunilor de agrement și al motovehiculelor nautice, fiecare ambarcațiune introdusă pe piața UE trebuie să aibă, de asemenea, un cod unic al producătorului desemnat de autoritățile statelor membre sau de organismele naționale autorizate. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați „Avizul către părțile interesate – Retragerea Regatului Unit și normele UE în domeniul ambarcațiunilor de agrement și al motovehiculelor nautice” publicate aici: https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness/preparedness-notices_ro#grow.

¹⁹ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

mai fi considerate „acreditare” în sensul Regulamentului nr. 765/2008 și, după încheierea perioadei de tranziție, nu vor mai fi valabile sau recunoscute în UE în temeiul regulamentului respectiv²⁰.

B. DISPOZIȚII RELEVANTE PRIVIND SEPARAREA ALE ACORDULUI DE RETRAGERE

1. PRODUSE INDUSTRIALE INTRODUSE PE PIAȚA UE SAU A REGATULUI UNIT ÎNAINTE DE ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

Articolul 41 alineatul (1) din Acordul de retragere prevede că mărfurile existente și identificabile în mod individual care au fost introduse legal pe piață în UE sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție pot fi puse la dispoziție în continuare pe piața UE sau a Regatului Unit și pot circula între aceste două piețe până când ajung la utilizatorul final sau pot fi puse în funcțiune în UE sau în Regatul Unit în conformitate cu dispozițiile aplicabile ale dreptului UE.

Noțiunea de introducere pe piață se aplică produselor individuale. În consecință, această dispoziție se aplică numai produselor individuale care au fost introduse pe piață în UE sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, dar nu și tipului sau seriei de produse în mod general.

Operatorului economic care se prevalează de această dispoziție îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că mărfurile respective au fost introduse pe piață în UE sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție²¹. Pentru a face dovada introducerii pe piață, se poate prezenta orice document utilizat în mod normal în tranzacțiile comerciale (de exemplu, contractul de vânzare a produselor care au fost deja fabricate, factura, documentele privind livrarea produselor către distribuitor sau orice alt document comercial asemănător). Nu este necesar să se creeze un nou tip de document în acest scop. În practică, astfel de acte doveditoare vor trebui prezentate în cazul controalelor la importul în UE sau în Regatul Unit sau în cazul verificărilor efectuate de autoritățile de supraveghere a pieței. Actele doveditoare puse la dispoziție trebuie să permită verificarea faptului că documentele furnizate corespund produselor și cantității prezentate în vamă sau verificate de autoritățile de supraveghere a pieței, de exemplu făcând referire la elementul (elementele) de identificare specific(e) produselor respective.

În sensul acestei dispoziții, „introducere pe piață” înseamnă furnizarea inițială a unei mărfi pentru distribuție, consum sau utilizare pe piață în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit²². „Furnizarea unei mărfi pentru

²⁰ A se vedea, de asemenea, alte avize de pregătire relevante referitoare la acreditare, cum ar fi „Avizul către părțile interesate – retragerea Regatului Unit și normele UE privind gazele fluorurate cu efect de seră” și „Avizul către părțile interesate – retragerea Regatului Unit și sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii”, publicate aici: https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness/preparedness-notice_ro#clima.

²¹ Articolul 42 din Acordul de retragere.

²² Articolul 40 literele (a) și (b) din Acordul de retragere.

distribuție, consum sau utilizare” înseamnă că „o marfă existentă și identificabilă în mod individual, după etapa de fabricație, face obiectul unui acord scris sau verbal încheiat între două sau mai multe persoane juridice sau fizice pentru transferul dreptului de proprietate, al oricărui alt drept real sau al posesiei cu privire la marfa în cauză sau aceasta face obiectul unei oferte adresate unei/unor persoane juridice sau fizice pentru încheierea unui astfel de acord”²³. „Punere în funcțiune” înseamnă „ prima utilizare a unei mărfi în Uniune sau în Regatul Unit de către utilizatorul final în scopul pentru care a fost destinată sau, în cazul echipamentelor maritime, montarea la bord.”²⁴

Aceasta înseamnă că un produs individual introdus pe piața Regatului Unit în conformitate cu această definiție înainte de încheierea perioadei de tranziție poate fi pus la dispoziție (de exemplu, poate fi furnizat în continuare pentru distribuție, consum sau utilizare), pus în funcțiune²⁵ (după caz) și utilizat în UE după încheierea perioadei de tranziție și viceversa.

Printre situațiile considerate drept introducere pe piață se numără, de exemplu:

- contractul de vânzare de la producător la importator, distribuitor (de asemenea, în interiorul grupului, cu condiția să poată fi identificată o tranzacție reală) sau un client final, în cazul în care fabricarea bunului respectiv a fost finalizată;
- Vânzări online: numai în cazul în care clientul primește confirmarea comenzii sale care identifică bunul specific deja produs și supus tranzacției, gata de a fi expediat către client.

În schimb, următoarele situații nu sunt considerate introducere pe piață:

- produsele comandate în prealabil, care nu au fost încă fabricate;
- contractul pentru furnizarea de bunuri fungibile (de exemplu, x unități de produs, care nu pot fi identificate în mod individual);
- bunurile fabricate și deținute în stocul producătorului, dar care nu au fost încă livrate pentru distribuție, consum sau utilizare;
- oferta generică online privind un produs (produsul specific care face obiectul tranzacției este considerat ca fiind introdus pe piață numai după ce o comandă a unui client a fost plasată și confirmată și produsul este gata pentru a fi expediat).

²³ Articolul 40 litera (c) din Acordul de retragere.

²⁴ Articolul 40 litera (d) din Acordul de retragere.

²⁵ În conformitate cu cele de mai sus, pentru echipamentele maritime, acest lucru înseamnă montarea la bordul unei nave a UE, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2014/90/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind echipamentele maritime, JO L 257, 28.8.2014, p. 146.

EXEMPLUL 1: Mărfuri care se află fizic în lanțul de distribuție sau sunt deja utilizate pe piața UE sau a Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție:

- *un produs cosmetic care este deținut în UE de către un comerciant angro în vederea distribuției sau se află deja pe rafturile unui magazin; un aparat cu raze X (dispozitiv medical) care este certificat de un organism notificat din Regatul Unit și este deținut în UE de către un distribuitor angro sau livrat deja unui spital din UE, în care este utilizat.*

Aceste produse sunt introduse pe piața UE înainte de încheierea perioadei de tranziție, pot fi puse la dispoziție în continuare pe piața UE sau a Regatului Unit și pot circula între aceste două piețe înainte să ajungă la utilizatorii finali, pot fi puse în funcțiune (după caz) și pot fi utilizate în continuare în UE sau în Regatul Unit fără a fi nevoie să fie certificate sau etichetate din nou ori modificate. Acest lucru nu aduce atingere obligației de a desemna o nouă persoană responsabilă sau un reprezentant autorizat, după caz, stabilită în UE, dacă cea actuală are sediul în Regatul Unit, astfel cum se prevede în secțiunea A.1 de mai jos.

EXEMPLUL 2: Produse fabricate fie în UE, fie în Regatul Unit, fie într-o țară terță, vândute unui client din UE înainte de data încheierii perioadei de tranziție după încheierea etapei de fabricație, dar care nu au fost încă livrate fizic clientului UE la acea dată:

- *Un fierăstrău circular (utilaj), fabricat în SUA și certificat de un organism notificat din Regatul Unit, a fost vândut de producător unei fabrici olandeze la 15 decembrie 2020, însă va ajunge la vama olandeză abia la 15 ianuarie 2021.*

La fel ca produsele de la exemplul nr. 1. Data introducerii pe piața Uniunii este data tranzacției dintre producător și clientul din UE (furnizarea inițială) după finalizarea etapei de fabricație. Introducerea pe piață nu necesită livrarea fizică a produsului.

EXEMPLUL 3: Produse importate în Regatul Unit dintr-o țară terță sau fabricate în Regatul Unit și vândute ulterior unui client din UE înainte de încheierea perioadei de tranziție, dar livrate fizic clientului din UE începând cu data respectivă.

- *un aparat cu raze X fabricat în SUA și certificat de un organism notificat din Regatul Unit este vândut unui distribuitor angro din Regatul Unit la 15 decembrie 2020 și importat de acesta din urmă în Regatul Unit la 15 ianuarie 2021. Distribuitorul angro din Regatul Unit îl vinde apoi unui spital olandez la 30 ianuarie 2021, iar aparatul cu raze X ajunge în vama olandeză la 15 februarie 2021.*
- *un aparat cu raze X fabricat în Regatul Unit și certificat de un organism notificat din Regatul Unit este vândut spitalului olandez fie direct de către producător, fie prin intermediul unui distribuitor din Regatul Unit. În ambele cazuri, data tranzacției cu spitalul olandez este 15 decembrie 2020, iar aparatul ajunge în vama olandeză la 15 ianuarie 2021.*

În ambele exemple, data introducerii pe piața Regatului Unit este data tranzacției (furnizarea inițială) dintre producător și clientul din Regatul Unit (angrosist/importator sau distribuitor). Introducerea pe piață nu necesită livrarea fizică a produsului. Produsul este considerat a fi introdus pe piața Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și, prin urmare, poate fi pus la dispoziție în continuare pe piața UE sau a Regatului Unit, poate circula între aceste două piețe până când ajunge la utilizatorul final, poate fi pus în funcțiune (după caz) și poate fi utilizat în continuare în UE sau în Regatul Unit fără a fi nevoie ca acesta să fie certificat sau etichetat din nou ori modificat. Acest lucru nu aduce atingere obligației de a desemna o nouă persoană responsabilă sau un reprezentant autorizat, după caz, stabilită în UE, dacă cea actuală are sediul în Regatul Unit, astfel cum se prevede în secțiunea A.1 de mai jos.

2. TRANSFERUL DE INFORMAȚII DE LA UN ORGANISM DIN REGATUL UNIT CĂTRE UN ORGANISM NOTIFICAT DIN UE ȘI VICEVERSA

Articolul 46 din Acordul de retragere stabilește dispoziții pentru a facilita, dacă este cazul, transferul de informații legate de evaluările conformității între organismele notificate stabilite în Regatul Unit sau în UE în cazul succesiunii organismelor notificate. În conformitate cu articolul 46 alineatul (1), „Regatul Unit se asigură că informațiile deținute de un organism de evaluare a conformității stabilit în Regatul Unit în legătură cu activitățile sale în calitate de organism notificat în temeiul dreptului Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție sunt puse fără întârziere, la cererea deținătorului certificatului, la dispoziția unui organism notificat stabilit într-un stat membru indicat de deținătorul certificatului.” Articolul 46 alineatul (2) conține o dispoziție echivalentă prin care se cere statelor membre să se asigure că informațiile deținute de organismele notificate ale UE sunt puse, la cererea deținătorului certificatului, la dispoziția unui organism de evaluare a conformității stabilit în Regatul Unit indicat de deținătorul certificatului.

C. NORMELE APLICABILE ÎN IRLANDA DE NORD DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

După încheierea perioadei de tranziție se aplică Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord („Protocolul I/IN”)²⁶. Protocolul I/IN face obiectul consimțământului periodic exprimat de Adunarea Irlandei de Nord, perioada inițială de aplicare prelungindu-se până la patru ani după încheierea perioadei de tranziție²⁷.

Protocolul I/IN face ca anumite dispoziții ale dreptului UE să fie aplicabile inclusiv Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord. În cadrul Protocolului I/IN, UE și Regatul Unit au convenit, în plus, că în măsura în care normele UE se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord, aceasta din urmă este tratată ca și cum ar fi un stat membru²⁸.

Protocolul I/IN prevede că majoritatea legislației enumerate în anexa la prezentul aviz se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord²⁹.

Aceasta înseamnă că trimiterile la UE din părțile A și B ale prezentului aviz trebuie înțelese ca incluzând Irlanda de Nord, în timp ce trimiterile la Regatul Unit trebuie înțelese ca referindu-se numai la Marea Britanie.

Mai precis, aceasta înseamnă, printre altele, următoarele:

- produsele introduse pe piață în Irlanda de Nord trebuie să respecte legislația UE aplicabilă;

²⁶ Articolul 185 din Acordul de retragere.

²⁷ Articolul 18 din Protocolul I/IN.

²⁸ Articolul 7 alineatul (1) din Acordul de retragere, coroborat cu articolul 13 alineatul (1) din Protocolul I/IN.

²⁹ Articolul 5 alineatul (4) din Protocolul I/IN și secțiunile 8-19, 21, 23, 27 și 28 din anexa 2 la protocol.

- un produs fabricat în Irlanda de Nord și expedit în UE nu este un produs importat în scopul etichetării și al identificării operatorilor economici/persoanelor responsabile (a se vedea mai sus, secțiunea A.1);
- un produs expedit din Regatul Unit în Irlanda de Nord este un produs importat (a se vedea mai sus, introducerea la secțiunea A și secțiunea A.1);
- importatorii, reprezentantul autorizat și alte „persoane responsabile” pot fi stabilite în Irlanda de Nord (a se vedea mai sus secțiunea A.1);
- certificatele eliberate de un organism notificat din Regatul Unit nu sunt valabile în Irlanda de Nord. Un organism notificat din Irlanda de Nord poate, cu toate acestea, continua să certifice produsele în anumite circumstanțe (a se vedea mai jos).

Cu toate acestea, Protocolul I/IN exclude posibilitatea ca Regatul Unit, în ceea ce privește Irlanda de Nord:

- să participe la procesul de luare a deciziilor și de elaborare a deciziilor Uniunii³⁰;
- să inițieze proceduri de opoziție, de salvagardare sau de arbitraj, în măsura în care acestea se referă la reglementări, standarde, evaluări, înregistrări, certificate, aprobări și autorizații eliberate sau efectuate de statele membre ale UE³¹;
- să acționeze ca autoritate principală pentru evaluări, examinări și autorizări³²;
- să invoce principiul țării de origine sau al recunoașterii reciproce pentru produsele introduse legal pe piața Irlandei de Nord sau pentru certificatele eliberate de organisme stabilite în Regatul Unit³³.

Mai precis, aceasta înseamnă, printre altele, următoarele:

- Organismele stabilite în Irlanda de Nord pot certifica produsele, dar certificatele eliberate de organismele notificate în Irlanda de Nord sunt valabile numai în Irlanda de Nord. În schimb, aceste certificate nu sunt valabile în UE.³⁴
- În cazul în care un produs este certificat de un organism notificat în Irlanda de Nord, indicația „UK (NI)” trebuie să fie aplicată lângă marcajul CE sau orice alt marcaj de conformitate aplicabil³⁵. Acest marcaj distinct permite identificarea produselor care pot fi introduse legal pe piață în Irlanda de Nord, dar nu și în UE.

³⁰ În cazul în care este necesar un schimb de informații sau o consultare reciprocă, acesta/aceasta va avea loc în grupul de lucru consultativ mixt instituit prin articolul 15 din Protocolul I/IN.

³¹ Articolul 7 alineatul (3) al cincilea paragraf din Protocolul I/IN.

³² Articolul 13 alineatul (6) din Protocolul I/IN.

³³ Articolul 7 alineatul (3) primul paragraf din Protocolul I/IN.

³⁴ Articolul 7 alineatul (3) al patrulea paragraf din Protocolul I/IN.

³⁵ Articolul 7 alineatul (3) al patrulea paragraf din Protocolul I/IN.

- În domeniul nearmonizat, principiul recunoașterii reciproce într-un stat membru a mărfurilor care sunt comercializate în mod legal într-un alt stat membru în temeiul articolelor 34 și 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene³⁶ nu se aplică în ceea ce privește mărfurile comercializate în mod legal în Irlanda de Nord. Aceasta înseamnă că introducerea legală a unui produs pe piața Irlandei de Nord nu poate fi invocată atunci când acest produs este introdus pe piața UE. Cu toate acestea, comercializarea legală a unui produs într-un stat membru poate fi invocată în cazul în care produsul respectiv este introdus pe piață în Irlanda de Nord.

Site-urile Comisiei privind piața unică a bunurilor (http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods_en și http://ec.europa.eu/growth/sectors_en) furnizează informații generale referitoare la legislația de armonizare a Uniunii aplicabilă produselor nealimentare și neagricole. Aceste situri vor fi actualizate cu informații suplimentare dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri
Direcția Generală Sănătate și Siguranță Alimentară
Direcția Generală Mobilitate și Transporturi
Direcția Generală Justiție și Consumatori
Direcția Generală Mediu
Direcția Generală Energie

³⁶ Regulamentul (CE) nr. 764/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a unor proceduri de aplicare a anumitor norme tehnice naționale pentru produsele comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Deciziei nr. 3052/95/CE, JO L 218, 13.8.2008, p. 21. Regulamentul (CE) nr. 764/2008 va fi abrogat cu efect de la 19 aprilie 2020 prin Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008, JO L 91, 29.3.2019, p. 1.

ANEXĂ: LISTA ORIENTATIVĂ A LEGISLAȚIEI UNIUNII PRIVIND PRODUSELE

Prezentul aviz se aplică în primul rând:

- produselor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4);
- limitării utilizării anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice [Directiva 2011/65/UE privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase („RoHS”), JO L 174, 1.7.2011, p. 88];
- deșeurilor de echipamente electrice și electronice (Directiva „DEEE” 2012/19/UE, JO L 197, 24.7.2012, p. 38);
- bateriilor și deșeurilor de baterii (Directiva 2006/66/CE, JO L 266, 26.9.2006, p. 1);
- ambalajelor și deșeurilor de ambalaje (Directiva 94/62/CE, JO L 365, 31.12.1994, p. 10);
- aparatelor consumatoare de combustibili gazoși [Regulamentul (UE) 2016/426, JO L 81, 31.3.2016, p. 99];
- cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (Directiva 2009/125/CE, JO L 285, 31.10.2009, p. 10, și toate regulamentele de punere în aplicare pentru grupe specifice de produse care au fost adoptate în temeiul acestei directive-cadru);
- recipientelor simple sub presiune (Directiva 2014/29/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 45);
- siguranței jucăriilor (Directiva 2009/48/CE, JO L 170, 30.6.2009, p. 1);
- echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune (Directiva 2014/35/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 357);
- echipamentelor (Directiva 2006/42/CE JO L 157, 9.6.2006, p. 24);
- compatibilității electromagnetice (Directiva 2014/30/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 79);
- mijloacelor de măsurare și metodelor de control metrologic (Directiva 2009/34/CE, JO L 106, 28.4.2009, p. 7);
- instrumentelor de măsură (Directiva 2014/32/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 149)
- aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată (Directiva 2014/31/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 107);
- instalațiilor pe cablu care transportă persoane [Regulamentul (UE) 2016/424, JO L 81, 31.3.2016, p. 1];
- echipamentelor radio (Directiva 2014/53/UE, JO L 153, 22.5.2014, p. 62);

- dispozitivelor medicale și dispozitivelor medicale active implantabile [Directivă 93/42/CEE, JO L 169, 12.7.1993, p. 1, și 90/385/CEE, JO L 189, 20.7.1990, p. 17, care urmează să fie înlocuite începând cu 26 mai 2020 de Regulamentul (UE) 2017/745, JO L 117, 5.5.2017, p. 1, cu excepția dispozițiilor Directivelor 93/42/CEE și 90/385/CEE enumerate la articolul 122 din Regulamentul 2017/45, pentru care este prevăzută o dată de abrogare ulterioară];
- dispozitivelor medicale pentru diagnostic in vitro [Directivă 98/79/CE, JO L 331, 7.12.1998, care urmează să fie înlocuită începând cu 26 mai 2022 de Regulamentul (UE) 2017/746, JO L 117, 5.5.2017, p. 176, cu excepția dispozițiilor Directivei 98/79/CE enumerate la articolul 112 din Regulamentul 2017/46, pentru care este prevăzută o dată de abrogare ulterioară];
- produselor cosmetice [Regulamentul (CE) 1223/2009, JO L 342, 22.12.2009, p. 59];
- echipamentelor de presiune (Directivă 2014/68/UE, JO L 189, 27.6.2014, p. 164);
- echipamentelor de presiune transportabile (Directivă 2010/35/UE, JO L 165, 30.6.2010, p. 1);
- generatoarelor de aerosoli (Directivă 75/324/CEE, JO L 147, 9.6.1975, p. 40);
- ascensoarelor și componentelor de siguranță pentru ascensoare (Directivă 2014/33/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 251);
- ambarcațiunilor de agrement și motovehiculelor nautice (Directivă 2013/53/UE, JO L 354, 28.12.2013, p. 90);
- echipamentelor și sistemelor de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive (Directivă 2014/34/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 309);
- explozivilor de uz civil (Directivă 2014/28/UE, JO L 96, 29.3.2014, p. 1);
- produselor pentru construcții [Regulamentul (UE) 305/2011, JO L 88, 4.4.2011, p. 5];
- articolelor pirotehnice (Directivă 2013/29/UE, JO L 178, 28.6.2013, p. 27);
- Regulamentului privind etichetarea pneurilor [Regulamentul (CE) nr. 1222/2009, JO L 342, 22.12.2009, p. 46];
- echipamentelor individuale de protecție [Regulamentul (UE) 2016/425, JO L 81, 31.3.2016, p. 51];
- echipamentelor maritime (Directivă 2014/90/UE, JO L 257, 28.8.2014, p. 146);
- emisiilor sonore ale echipamentelor utilizate în exterior (Directivă 2000/14/CE, JO L 162, 3.7.2000, p. 1);
- etichetării energetice [Regulamentul (UE) nr. 2017/1369 (JO L 198, 28.7.2017, p. 1) și toate regulamentele delegate pentru grupe specifice de produse care au fost adoptate în temeiul acestui regulament-cadru și cele adoptate în temeiul

Directivei 2010/30/UE (JO L 153, 18.6.2010, p. 1), predecesoare a Regulamentului 2017/1369];

- Regulamentului privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea produselor textile [Regulamentul (UE) nr. 1007/2011, JO L 272, 18.10.2011, p. 1];
- Directivei referitoare la etichetarea materialelor utilizate în principalele componente ale articolelor de încălțăminte (Directiva 94/11/CE, JO L 100, 19.4.1994, p. 37);
- metrologiei - [Directiva 2011/17/UE (JO L 71, 18.3.2011, p. 1) - abrogarea mai multor directive – perioadă de tranziție până în 2025];
- sticlelor utilizate ca recipiente de măsurare (Directiva 75/107/CEE, JO L 42, 15.2.1975, p. 14);
- preambalării produselor preambalate (Directiva 76/211/CEE, JO L 46, 21.2.1976, p. 1);
- cazanelor de apă caldă cu combustie lichidă sau gazoasă [Directiva 92/42/CEE, JO L 167, 22.6.1992, p. 17. Această directivă a fost abrogată prin Regulamentul (UE) nr. 813/2013 al Comisiei (JO L 239, 6.9.2013, p. 136) de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică pentru instalațiile pentru încălzirea incintelor și instalațiile de încălzire cu funcție dublă, cu excepția articolului 7 alineatul (2) și a articolului 8, precum și a anexelor III-V];
- interoperabilității sistemului feroviar în Uniunea Europeană [Directiva 2008/57/CE, (JO L 191, 18.7.2008, p. 1), care urmează să fie înlocuită de la 16 iunie 2020 de Regulamentul (UE) 2016/797, (JO L 138, 26.5.2016, p. 44)];
- interoperabilității sistemelor de taxare rutieră electronică (Decizia 2009/750/CE de punere în aplicare a Directivei 2004/52/CE, JO L 268, 13.10.2009, p. 11. Directiva 2004/52/CE va fi abrogată și înlocuită, începând cu 20 octombrie 2021, de Directiva (UE) 2019/520. Decizia 2009/750/CE va fi abrogată și înlocuită, începând cu 19 octombrie 2021, de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/204 al Comisiei. A se vedea, de asemenea, Regulamentul delegat (UE) 2020/203 al Comisiei de stabilire, printre altele, a criteriilor minime de eligibilitate sau a organismelor notificate, aplicabil de la 19 octombrie 2021)
- tahografelor pentru transportul rutier [Regulamentul (UE) 165/2014, JO L 60, 28.2.2014, p. 1].